

VIKTOR KALABIS

ENTRATA, ARIA A TOCCATA
PRO KLAVIR

OP. 41

/1975/

ENTRATA, ARIA E TOCCATA
PER PIANOFORTE

1979

EDITIO SUPRAPHON PRAHA

Pro řadu opravdu výjimečných lidských vlastností, dík svému nadání, inteligenci, vzdělání, umělecké tvůrčí invencí a kompozičnímu mistrovství patří Viktor KALABIS (nar. 27. února 1923 v Červeném Kostelci) mezi čelné představitele střední generace českých skladatelů. Důkladné kompoziční školení (pražská konzervatoř u Emila Hlobila, Akademie muzických umění u Jaroslava Řídkého) spojoval již v mládí s hudební praxí výborného klavíristy, sbormistra, pedagoga, rozhlasového hudebního režiséra a redaktora. Všechny vrozené i získané kvality zformovaly pak komplexní osobnost muzikanta prosáklého hudebou do morku kostí, přemýšlivého a kritického, citlivého a vnímatelného, s nevšedně bohatou invencí opírající se o záviděně hodnou melodickou vynálezavost a vypěstovanou zvukovou představivost.

K vlastní hudební řeči dopracoval se od mladického obdivu ke Stravinskému a jeho vrstevníkům Prokofjevovi, Hindemithovi, Honeggerovi a Bartókovi, od nich se naučil přesnosti obrysů, formové úměrnosti, citové a myšlenkové soustředěnosti, hospodárnosti ve volbě výrazových prostředků a čistotě práce. Plným právem byl tedy Kalabisovi v roce 1969 udělen titul laureáta státní ceny.

První skladatelské pokusy Viktora Kalabise patřily klavíru, který si oblíbil nejenom jako kompoziční pomůcku, ale též jako vásnivý interpret. S přibývajícími lety a zkušenostmi rozrůstalo se Kalabisovo skladatelské dílo nejenom početně, ale též žánrově – zejména v oblasti komorní, koncertantní a symfonické. Pět závažných symfonii, stejný počet instrumentálních koncertů, tři smyčcové kvartety, řada sonát a dalších rozmanitých komorních útvarů – to je žeň, která by mohla stačit na několik skladatelských životů. Zejména když uvážíme, že Kalabisova umělecká odpovědnost nedovolí jinak, než tvořit závažnou symfonii se stejným zaujetím jako sebemenší útvarek třeba pro sólovou flétnu.

V oblasti skladeb pro klavír a klávesové nástroje napsal Kalabis doposud dvě klavírní sonáty (op. 2 – 1947, op. 4 – 1948), Koncert pro klavír (op. 12 – 1954), Tři bagately pro malé klavíristy (op. 16 – 1959), Šest kánonických dvouhlasých invencí pro cembalo (op. 20 – 1962), Symfonickou fresku pro varhany (op. 22 – 1963) a cyklus klavírních výrazových studií Akcenty (op. 26 – 1967).

K těmto skladbám nyní přistupuje *Entrata, Aria a Toccata* pro klavír op. 41, komponovaná z podnětu doc. Pavla Štěpána od 8. ledna do 24. března 1975. Její první věta, Entrata (Allegro moderato) je vzletnou fanfárou, která využívá bohaté zvukovosti klavíru s častým výrazotvorným použitím pedálu. Tuto zvukovou a témbrovou zvláštnost, kterou si skladatel oblíbil a sám ji nazval „pedál jako třetí ruka“, můžeme výrazně sledovat již v Triu pro housle, violoncello a klavír op. 39. Střední věta, Aria (Molto moderato) vytváří svou maximální úsporností sazby sympathetic kontrast. Tato věta, vybudovaná především na melodice, dává klavíru možnost se rozezpívat. Jde téměř o jednohlas, který je na vrcholech rozšířen pouze do dvouhlasu s funkcí druhé melodie a rytmického zbrázdění. Třetí věta, Toccata (Allegro impetuoso) je v pravém smyslu svého označení dramatická, bohatě rytmizovaná finální část, která klavíristovi umožní plně využít hráčského mistrovství – virtuozity.

Kalabisovu Entratu, Arii a Toccatu hrál poprvé Pavel Štěpán na komorním koncertě České filharmonie 19. října 1976.

Ivo Stolařík

Dank einer Reihe hervorragender menschlicher Eigenschaften, seiner ungewöhnlichen Begabung, Intelligenz, Bildung, künstlerisch schöpferischen Invention und kompositorischen Meisterschaft gehört Viktor KALABIS (geb. 27. Februar 1923 in Červený Kostelec) zu den Spitzenrepräsentanten der mittleren Generation tschechischer Komponisten. Ein gründliches Studium der Komposition (Prager Konservatorium bei Emil Hlobil, Akademie der musischen Künste bei Jaroslav Řídký) verband er bereits in jungen Jahren mit der Musikpraxis eines ausgezeichneten Pianisten, Chormeisters, Pädagogen, Rundfunkmusikregisseurs und Redakteurs. Alle angeborenen und später erworbenen Qualitäten formten sodann eine bis ins Knochenmark musikdurchdränkte komplexe Persönlichkeit, nachdenklich und kritisch, empfindsam und aufnahmefähig, mit nicht alltäglich reicher Invention, die sich auf eine beneidenswerte melodische Erfindungsgabe und hochgezüchtete klangliche Vorstellungskraft stützt.

Seine eigene Musiksprache erarbeitete er angefangen von der jugendlichen Begeisterung für Strawinsky und seine Zeitgenossen Prokofjev, Hindemith, Honegger und Bartók, von denen er die Präzision der Umrisse, die Ebenmäßigkeit der Form, gefühlsmäßige und gedankliche Konzentration, Wirtschaftlichkeit in der Wahl der Ausdrucksmittel und Sauberkeit der Arbeit lernte. Mit vollem Recht wurde also Kalabis im Jahre 1969 der Titel Laureat des Staatspreises verliehen.

Die ersten kompositorischen Versuche von Viktor Kalabis waren mit dem Klavier verbunden, dem er als leidenschaftlicher Interpret vor allen anderen Instrumenten den Vorzug gab und das er demzufolge auch als Hilfsmittel für seine Kompositionstätigkeit benutzte. Mit zunehmenden Jahren und Erfahrungen nahm auch sein kompositorisches Gesamt-

werk nicht nur zahlen- sondern auch genremäßig zu, ganz besonders im Bereich der konzertanten, sinfonischen und Kammermusik. Fünf gewichtige Sinfonien, die gleiche Anzahl Instrumentalkonzerte, drei Streichquartette, eine Reihe von Sonaten und weiterer verschiedenartigster Kammermusikgebilde, das ist wohl eine Ernte, die für mehr als nur ein Komponistenleben genügen könnten. Insbesondere, wenn wir bedenken, daß die ihm eigene künstlerische Verantwortlichkeit Kalabis zwingt, das kleinste Gebilde beispielsweise für Soloflöte mit der gleichen Hingabe zu schaffen, wie eine gewichtige Sinfonie.

Im Bereich der Kompositionen für Klavier und Tasteninstrumente schuf Kalabis bisher zwei Klaviersonaten (op. 2 – 1947, op. 4 – 1948), das Konzert für Klavier (op. 12 – 1954), Drei Bagatellen für kleine Pianisten (op. 16 – 1959), Sechs kanonartige zweistimmige Invention für Cembalo (op. 20 – 1962), die sinfonische Freske für Orgel (op. 22 – 1963) und Akzente, ein Zyklus von Ausdrucksstudien für Klavier (op. 26 – 1967).

An diese Werke reiht sich nunmehr *Entrata, Aria und Toccata* für Klavier, op. 41, eine Komposition, die auf Anregung von Dozent Pavel Štěpán in der Zeit vom 8. Jänner bis 24. März 1975 komponiert wurde. Ihr erster Satz Entrata (Allegro moderato) ist eine beschwingte Fanfare, die die reiche Klangfülle des Klaviers durch häufige klangformende Benützung des Pedals noch bereichert. Diese Klang- und Timbreeigenheit, die der Komponist besonders liebt und die er selbst das „Pedal als dritte Hand“ bezeichnet, können wir schon im Trio für Violine, Violoncello und Klavier, op. 39 genau verfolgen. Der mittlere Satz – Aria (Molto moderato) – bildet mit seiner maximalen Sparsamkeit im Aufbau einen sympathischen Kontrast. Dieser Satz, der vor allem auf Melodik aufgebaut ist, bringt das Klavier ausgesprochen zum Singen. Es handelt sich fast um Einstimmigkeit, die auf den Gipelpunkten mit der Funktion von zweiter Melodie und rhythmischen Furchens lediglich zur Zweistimmigkeit erweitert wird. Der dritte Satz – Toccata (Allegro impetuoso) – ist im wahrsten Sinne seiner Bezeichnung der dramatische, reich rhythmisierte Finaleteil, der es dem Pianisten ermöglicht, seine Meisterschaft, seine Virtuosität im Spiel voll auszunützen.

Die Entrata, Aria und Toccata spielte erstmalig Pavel Štěpán im Kammerkonzert der Tschechischen Philharmonie am 19. Oktober 1976.

Ivo Stolařík

Deutsch: Žofie Brožková

DURATA : 10 MIN.

ENTRATA, ARIA E TOCCATA

PER PIANOFORTE

1975

I ENTRATA

VIKTOR KALABIS, op. 41

(* 1923)

Allegro moderato (♩ = 56 MM)

Musical score for piano, page 10, measures 11-16. The score consists of five staves of music. Measure 11 starts with a dynamic *f*, followed by *mf*, *mf*, and *pp*. Measure 12 begins with *p*. Measure 13 starts with *p* and includes the instruction "po-co". Measure 14 starts with *p* and includes the instruction "a po-co cres-cen-do". Measure 15 starts with *p* and includes dynamics *mg.*, *ff*, *md.*, and *p*. Measure 16 starts with *mg.* and includes the instruction "simile". The score features various musical markings such as asterisks (*), "P", and slurs.

Musical score for orchestra and piano, page 10, measures 1-10. The score consists of five systems of music, each with two staves: treble and bass. Measure 1: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 2: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 3: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 4: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 5: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 6: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 7: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 8: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 9: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P). Measure 10: Treble staff has eighth-note pairs (P). Bass staff has eighth-note pairs (P).

1

f

sub.p

pp

sub.f

mf

f

ff

sffz

pp

mg

** pp*

ppp

p

II
ARIA

Molto moderato ($\text{d} = 54\text{-}70 \text{ MM}$)

The musical score consists of six staves of handwritten musical notation for piano. The first staff begins with a dynamic of p (con molte espressione). The second staff starts with $(*P)$. The third staff begins with P , followed by mp , pp , and mp . The fourth staff begins with $*P$, followed by $*P$, $*P$, $*P$, $*P$, (P) , and p . The fifth staff begins with pp , followed by mf , $*$, and p . The sixth staff begins with $*P$, followed by (P) , $sffz$, mp , and mf . The seventh staff begins with $*P$, followed by p . The eighth staff begins with pp , followed by p , and $*P$.

(8) -

mf

f

*p *p *p *p

p

*p

mp

*p

p *

*

mp

f

p

p

pp

(8)

p

*p

*p

ff *fff*

fff

fff *fff*

ffz ffz sub pp

p * P * P

* P * P pp * P * P

* P * P

* P

* P

III TOCCATA

Allegro impetuoso ($d = 76-80$)

The musical score consists of three systems of piano music. The first system starts with a dynamic of *f*. The second system begins with a dynamic of *p*, followed by **p*, *p*, and *p*. The third system begins with *p*, followed by **p*, ***, and *p*. The fourth system begins with *più f*, followed by *con p*. The fifth system concludes the page.

Musical score page 14, featuring five staves of handwritten musical notation for piano. The notation includes various note heads, stems, and rests, with specific dynamics and performance instructions.

Staff 1: Treble clef. Measures 1-2. Dynamics: (L) dynamic, ff.

Staff 2: Bass clef. Measures 1-2. Dynamics: ff.

Staff 3: Treble clef. Measures 3-4. Dynamics: sub.p, ff, molto.

Staff 4: Bass clef. Measures 3-4. Dynamics: ff.

Staff 5: Treble clef. Measures 5-6. Dynamics: crescendo, ff, ffz p.

Staff 6: Bass clef. Measures 5-6. Dynamics: crescendo, f.

Staff 7: Treble clef. Measures 7-8. Dynamics: più f, p.

8

f

poco f

p

8

sffz

ff *sopra*

p *f* **p*

** senza*

sub. mf

p

8

ff

*** *8*

Musical score for piano, page 10, measures 11-15. The score consists of five staves. Measure 11: Treble staff has eighth-note pairs followed by sixteenth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 12: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 13: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 14: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs. Measure 15: Treble staff has eighth-note pairs. Bass staff has eighth-note pairs.

Musical score for piano, page 17, featuring five staves of music. The score includes dynamic markings such as *ff*, *sff*, *sub.f*, *p*, *sopra*, *ff parof*, and *p*. The music consists of measures 8 through 12.

Measure 8 (top staff): Treble clef, 3/4 time. Dynamics: *ff*, *sff*, *sub.f*.

Measure 8 (middle staff): Bass clef, 3/4 time. Dynamics: *sub.f*, *p*.

Measure 9 (top staff): Treble clef, 3/4 time. Dynamics: *sopra*, *p*.

Measure 9 (middle staff): Bass clef, 3/4 time. Dynamics: *sopra*, *p*.

Measure 10 (top staff): Treble clef, 3/4 time. Dynamics: *ff*, *parof*.

Measure 10 (middle staff): Bass clef, 3/4 time. Dynamics: *ff*.

Measure 11 (top staff): Treble clef, 3/4 time. Dynamics: *p*.

Measure 11 (middle staff): Bass clef, 3/4 time. Dynamics: *p*.

poco
staccatissimo

con Ped.

simile

poco a poco

cres - cen - do ed acce - le - ran - do

ff sub.*f*

molto cre - scen - do

ff *ff* *ss*